

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

ספר שער הגלגולים

חלק ד

מה יהיה?

מה יהיה? מה הי"ה ומה עכשיו? איתי ואיתך
ועם כל אחד שחי כאן בעולם הזה?!

אור הזוהר 363 ★ אלול תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

למחרת חזר החכם ר' שמואל ויטאל אל ביתה של החולה. כשנכנס אמר הרוח: "מדוע מצער הנך אותי ואת האשה הצעירה הזאת והלא יש בכחך לעזור לנו". אכן לאחר שהפציר בו מאוד נענה החכם והשביע אותו שבועה חמורה שיצא מגוף האשה ולא יכנס בה עוד לעולם ושיזוהר ביציאתו לא להזיק לה ולא למשפחתה ולא לעומדים בקרבתה ואף לא לשום יהודי אחר, עוד צוה עליו להסתלק מארץ מצרים, ולעלות לגיהנם עד שיתכפרו לו עוונותיו. לבסוף בקש ממנו לתת לו אות אמת שאכן עשה כל מה שנדרש ממנו. "ביציאתך אמור שמע ישראל" פקד עליו החכם, והרוח עשה כדבריו. אחר כך קרא החכם לעשרה תלמידי חכמים ואמר איתם פסוקים שונים בכוונות ויחודים גדולים. הוא גם קרא עם הרוח את המזמורים: "יענך ה' ביום צרה וגו', ויהי נועם וגו', יושב באתר עליון וגו', אנא בכח וכו'", וכוון בשם קר"ע שט"ן. אחר כך אמר את המזמור: "בקראי ענני אלוקי צדקי וגו'", ולבסוף אמר תפילה מיוחדת לתיקון נשמתו של הרוח היוצאת.

בשם הקל המיוחד. גדול אתה וגדול שמך בגבורה. אנא ה' הנכבד והנורא, המהודר והמפואר והמקודש והמרומם והמבורך. הבוחן והחוקר, המיושר והנשגב, הנעלם והמכוסה, המתקף בע"ב שמות, הקל המיוחד, הצח והטהור, השומע זעקות, המקבל תפילות, העונה בצרות. הט אזנך אל תפילתי ואל תחניתי ועשה נא את בקשתי שאני מבקש ומתפלל לפניך. שמע נא ה' מן השמים ממכון שבתך וקבל ברחמים וברצון רוח זה הנקרא פב"פ שעומד לפנינו ומגולגל באשה זו הנקראת פב"פ, ותקבל תפילתנו לתקן נפשו ורוחו להוציא מן הגלגול הזה ולהכניסה בדינה של גיהנם ולמלט נפשו ורוחו מכף הקלע של המזיקים ולגאלו מן הצער שהוא שרוי בו, ויהיו דברינו אלה דברי סנגוריה לפניך עליו ויגולו רחמך על מידותיך עליו בזכרנו לפניך י"ג מדות של רחמים.

אחר כך אמר החכם י"ג מידות ה' וי"ג מידות של מיכה הנביא. עוד הוסיף ואמר את הפסוקים: "דברי עוונות גברו מני וגו' אשרי תבחר ותקרב וגו' וירדו כל עבדיך אלי וגו'", את הפסוק האחרון אמר שלוש פעמים ואחר כך קרא לרוח לצאת. כשאמר לו לצאת בפעם השלישית התרוממה רגלה השמאלית של האשה ומן האצבע הקטנה של רגלה יצאה הרוח וצעקה בצאתה: "שלום עליכם" שלוש פעמים. "לך לשלום" קרא החכם שלוש פעמים ובאותו רגע התישבה האשה, פקחה עיניה והביטה במבוכה בפניהם של הנוכחים. "מה עושים אלה כאן?" שאלה בלחש שכן לא ידעה ולא זכרה מאומה מכל אשר ארע לה.

מתחילת ספר שער הגלגולים:

מעשה בבת ישראל בשם אסתר ת"מ בת הר' יהודה וייסיר יצ"ו שחלתה כחדשיים לאחר נשואיה. הדבר ארע בארץ מצרים בתקופתו של החכם הצעיר ר' שמואל ויטאל והוא גם היה האיש אשר נקרא לבוא לראותה ולנסות לרפאותה. כשהגיע לביתה מצאה והנה נכנס בה שד או רוח רעה. מיד צוה להביא לפניו פליל אחד מן הגויים. כאשר בא זה הגוי דבר הרוח מתוכה ואמר שהוא גוי וכדי שלא יוכל ר' שמואל לרפאותה הכהו לפניו זמן מה בשוקו והביא עליו כאבים. הגוי שמע את הדברים ואמר כי עשה כבר את מה שעשה וכבר חבש את המזיק בצלוחית קטנה והטמין אותה כמנהגו עם המזיקים, אלא שלפתע נשמע קול צועק מפיה של האשה ואומר: "אני לבדי נשארתי בגופה של האשה, רוח יהודי אני לכן קראו מהר לחכם ר' שמואל ויטאל יצ"ו כדי שירפאני ויוציאני מתוכה.

מהרו קרוביה לקרוא לר' שמואל והוא נאות להם ובא. כאשר נכנס לביתה עדיין לא היה בטוח אם רוח יהודי בתוכה או שמא שד או מזיק אחר. זמן מה ישב והביט בה והיא היתה מוטלת לפניו כאבן דוממת מכוסה בשמיכה לבנה. משפתח ואמר: "שלום על ישראל" נעו שפתי האשה והוא השיבה: "ברוך הבא שלום עליכם טובה וברכה". "אם כן יהודי אתה" אמר ר' שמואל. "כן" השיב הרוח. כדי שלא יהיה לו ספק בדבר בקשו ר' שמואל להגיד "שמע ישראל" הרוח עשה כדבריו ואמר, אז החל החכם לשוחח עמו ושאלו מי הוא, מי אביו מאיזו ארץ הוא בא, מתי מת והיכן נקבר. כמה שנים חי מה היה חטאו ומה נגזר עליו כעונש. הוא גם התעניין לדעת אם גופו או נפשו מגולגלת באשה זו, מי ממונה עליו ואם יושב הוא יחידי או שיש עמו שומר עליו. הרוח השיב כהלכה על כל שאלה מבלי להתחכם ובלי שהחכם יאלץ לגזור עליו להשיב כדרך שאר רוחות. לבסוף שאלו החכם: "מה אתה רוצה?" על כך השיב: "רוצה אני תיקון ושאתה בחכמתך הגדולה הידועה לי ממה שמכריזים בשמים, תוציא אותי מכאן". אז שאלו החכם: "כיון שמכיר אתה בחכמתך, כיצד זה נשתבחת ואמרת שאתה הכית אותי בשוקי כדי שלא אבוא אליך". "לא אני אמרתי זאת" - השיב הרוח והוסיף - "אותו גוי שהיה עמי הוא שאמר כך ושקר בדבריו כדי לשבח את עצמו". "ומי היה אצלי בליל שלישי ליל י"ז בתמוז וצער אותי?" שאל החכם. "אני הייתי אצלך" - ענה הרוח - "אבל לא אני צערתיך אותו גוי מזיק עשה זאת ואני לא חטאתי לך כלל", "אם כן מדוע באת עמו?" שאל ר' שמואל. "כדי לבקש ממך תיקון" השיב הרוח. אז הבטיח לו החכם לעשות רצונו והלך.

עוד. מאז ועד היום אני הולך להר ומהר לגבעה, ואיני מוצא מנוחה.

הייתי פעם בעיר שכם ונכנסתי באשה אחת, אולם נאלצתי לצאת מתוכה לאחר שהשביעוני בכל מיני השבעות, ברגע שיצאתי שמו עליה קמיעות ולא יכולתי להכנס לתוכה שוב. לפיכך שוטטתי בעיר רציתי להכנס לבית הכנסת אולי שם אמצא מרגוע אך לא הניחו לי, "מי עכב בעדך?" נשאל הרוח, והוא השיב: "הכמים אשר כבר אינם בין החיים עכבו בעדי הם דחפוני וצעקו עלי: רשע צא מכאן!". "לאיזה בית כנסת רצית להכנס?" שאלוהו. השבתי "לבית הכנסת שהייתי מתפלל בו בהיותי בחיים". "ומי יושב כעת במקומך?" שאלוהו. "איני יודע" השיב, "אם לא נתנו לי להכנס איך אדע מי יושב במקומי?". "אם כן הגד מי האיש אשר נהג לשבת לידך?" שאלוהו ברצונם לדעת אם אכן דובר אמת הוא. לאחר שאמר הרוח את שם האיש שלידי ישב, חקרו ומצאו שאכן דובר אמת הוא ואז שאלוהו כיצד נכנס לתוך ביתה של האשה בית שיש בו מזוזה. "ליד מטתה היה פתח שאין בו מזוזה, דרכו נכנסתי", השיב. "והלא אשה כשרה היא וכיצד נכנסת בה?" שאלוהו. על כך השיב "בשעה שכבדה את הרצפה השליכה עלי טיט ואז נכנסתי לתוכה". "ולמה אינך יוצא ממנה? הלא החרמנו אותך אתמול לצאת ולא לחזור עוד" גערו בו. על טענה זו אמר הרוח: "אמנם יצאתי כאשר דברתי אך כאשר ראיתי שהוסרו הקמיעות ממנה נכנסתי שוב". ראו האנשים כי גדול עקשנותו של הרוח והטילו עליו חרם גדול והשבעות הרבה כדי שיצא מיד, אך הוא לא נבהל ונשבע בעשרת הדברות שיצא רק כעבור שעה. בין הנוכחים היו שהכירוהו בחייו והעידו כי כך היתה דרכו להשבע בעשרת הדברות.

באותה שעה שבה התעכב הרוח באשה דברו עמו בלשונות רבות והוא היה עונה על כל שאלה בלשון צחה על כל שאלה בשפות שהאשה לא ידעה אותן. בלשון הקודש דבר, בשפה הערבית ובשפה ישמעאלית. בלשון אשכנז לא היה בקי ואמר שגם בחייו לא הכיר שפה זו. היה שם אחד אשר שאלו אם הוא מכיר וראה את בן מוסה והוא השיב שלא ראהו כלל. לבסוף הפצירו בו שיצא דרך צפורן אצבע אחד מרגליה של האשה והוא רמז שאכן יעשה זאת בהרימו את רגליה של האשה בזה אחר זה במהירות גדולה. אלא שבכך רצה להטעותם שכן, הם הכריזו לפניו כי יאמינו לדבריו רק אם יכבה נר אחד התלוי על הקיר בצאתו מהאשה, לכן היה הרוח מתחזק ומנענע את רגליה של האשה כאומר לצאת, משראו שהנר לא כבה, אמרו לו כי בודאי מהתל הוא בהם. "הקריבו אלי את הנר" קרא הרוח. "לא נעשה כן" השיבו לו, "רק אם יכבה הנר שעל הקיר הנמצא במרחק ג' אמות ממך נדע כי אכן יצאת ממנה בלי להזיק לה!" והרוח עדיין לא יצא. "צא ממנה! ולא תצטער על כך!" הזהירוהו. על כך השיב: "אם תכריחוני לצאת, אוציא את נפשה ביציאתי". לרגע הרפו ממנו ואז דרש הרוח שיושיבו את האשה על המטה. עשו את רצונו ושוב צעקו עליו: "צא ממנה מבלי להוציא את נפשה!" ברגע זה החלה האשה ממששת באצבע על גבי רגליה כאילו דוחה היא את הרוח שבתוכה דרך הצפורן של אצבע רגלה ולפתע התישבה ואמרה בקולה הרגיל מימים ימימה: "הוא כבר יצא".

אך עדיין לא האמינו בחשבם שהרוח מדבר מתוכה, שכן, הנר לא כבה. נראה כי שכח לכבות את הנר מחמת בלבול ורצון להסתלק, אמרה האשה. עדיין לא האמינו לה, אז צעקה האשה לחמיה ולזקנתה למה אתם מניחים לענותני, הרי כבר יצא ואתם לא מאמינים לי, אבל אני יודעת שאכן כבר יצא ממני. משהרבתה להפציר בהם כי יאמינו לדבריה, הסכימו איתה ושמו עליה קמיעות כדי שלא ישוב הרוח לגופה לעולם.

כשהתאוששה, אכלה ושתתה והודתה לה' על הנס הגדול. באותו יום, יום חמישי כ"ו תמוז שנת התכ"ו היה המעשה וכתבו החכם ר' שמואל ויטאל למזכרת לדורות הבאים למען ידעו כי יש אלוקים בישראל.

מספר "נשמת חיים" מאמר שלישי פרק י:

מעשה גדול שהיה בק"ק צפת תוב"ב, להיות כי האדם מתקרב יותר אל הנאת גופו והרגשתו מללכת אחר עצת נפשו ואחר הדרכת והישרת התורה, ואף המאמינים והמדקדקים בכל מכל, בעבור כי עניני העולם הבא אינם נרגשים כפי השכל, מי ומי יקבע בליבו את כל הצדדים כדי שיעשה לו רושם להבדיל עצמו מכל צד רשע ופשע, הן בדיבור הן במחשבה הן במעשה, ולא כל אדם זוכה לזה, לכן הסכמתי להעלות על ספר כדי לזכות אחרים מה שעבר לפני היום י"א אדר הששל"א ליצירה.

מעשה באשה אחת מעיר צפת תוב"ב שנכנס בה רוח אדם שנפטר זה מכבר. קרוביה שראו ביסוריה הביאו אליה שני אנשים יודעי השבעות והם ניסו לדובב את הרוח בקרבם אל נחירה אש וגפירת. האשה נצבה ללא נייע ולא נרתעה מהאש והעשן כהוא זה. לאחר שאמרו מה שאמרו בקול גדול נשמע מתוכה קול גס ורם כשאגת אריה בעוד האשה אינה מניעה כלל את שפתייה. הקול היה איום ומפחיד ושני האנשים מהרו להשיב כנגדו בקול גדול השבעות ופסוקים שונים עד אשר נחלש הקול הנורא שבקע מתוכה. אז שאלוהו: "מי אתה רשע?" "אני הוא פלוני בן פלוני" השיב הרוח בקול בני אדם. "מאין נדע כי אכן דובר אמת הנך?" שאלו. אז נקב הרוח בשם המקום ששם היה גר, בשם בנו שנשאר אחריו ובשם שלושת הנשים שלהם היה נשוי בחייו. הוא גם אמר שאשתו השלישית, אשר בימיה נפטר, נשואה לאיש אחר שגם את שמו אמר. שני האנשים שמעו את דבריו ועד מהרה נודע להם כי אמת הגיד אז שבו ושאלוהו על איזה עוון הוא מתגלגל בעולם. משהשיב להם כי חטא רבות בחייו בקשוהו לפרט את מעשיו אז אמר להם: "הרבה עבירות ומעשים רעים עשיתי בחיי הגדול שבהם הוא שהייתי אפיקורס והייתי מדבר נגד תורת משה רבינו ע"ה". גם דבריו אלו הוכחו כאמת לאחר שאנשים שהכירוהו בחייו העידו שאכן היה כופר בעיקר. "ועתה מה אתה אומר?" שאלוהו. על כך השיב הרוח בקול בכי מר: "מכיר אני בחטאי. יודע אני כי חטאתי, עוונתי ופשעתי ועכשיו מבקש אני מחילה מהקדוש ברוך הוא ומתורתו התמימה". "צא מתוך האשה הזו למקום שומם בו לא תוכל להזיק עוד" בקשו ממנו האנשים. "אעשה כדבריכם" - אמר הרוח - "בתנאי שתבקשו עלי רחמים ותתקעו בשופר למעני כדי שלא אתיסר עוד". הסכימו לעשות את רצונו ושאלוהו מי יתקע בשופר עבורו. הרוח בקש כי החכם ה"ר שלמה אלקבץ יתקע בשופר, ומשאמרו בשמו של החכם כי אינו יכול, בקש שיעשה זאת החכם כה"ר אברהם לחמיט, עוד בקש שגם הרב אליהו פליקון יתפלל בעדו.

עוד באותו יום תקעו בשופר והתפללו למען אותו רוח אז פנו אליו ובקשוהו שיצא מאחר שכבר עשו רצונו. "אצא בעוד זמן מה", אמר הרוח. מששאלוהו אם ירצה שיעשו לו תיקון נפש השיב שאין לו תקנה. גם לשאלה אם רצונו שילמדו את בנו תורה ויאמר קדיש אחריו ענה שכל זה לא יועיל לו מאומה ובנו כלל אינו כדאי ללמוד תורה. כאשר שאלוהו על ענין חיבוט הקבר, אמר אחד מן הנוכחים כי רוח זה ודאי לא היה כלל בקבר, על כך אמר הרוח: "ביום הקבורה אכן נכנסתי לתוך הקבר, אלא שבאותו לילה הוציארנו משם ומאז לא נכנסתי

כל המעשה הנורא הזה אכן ארע ועל כך חתומים חכמי הדור באותה תקופה:

שלפה לוי בן אלקבץ
(בעה"פ שורש ישי על רות)
אברהם לחמי נאם שפואל בואינו
אברהם ארואיטי

כשעה אחת לאחר מכן התקבצו רבים בבית האשה מאחר שנודע בעיר על הרוח המדבר מגרונה ורצו כולם לראותה ולשומעה, והנה קשתה הנשימה על האשה והחליטו החכמים כי הנה נכנס בה הרוח שוב מצד אחר, יתכן שהקמיעות שלא נכתבו על שמה לא הועילו לה, והיתה האשה בסכנת מוות כי רצו הגויים לשרפה באש כדין מכשפה. לפיכך מהרו היהודים להשתיק את הענין והסתירוה עד שישכח הענין, אלא שלאחר שמונה ימים נפטרה האשה. יש אומרים שהרוח לא הניח לה, ויש אומרים שחנק אותה ויצא עם נפשה.

סגולת הרשב"י: פדיון נפש האמיתי, הגדול ביותר בעולם שיציל נפשך (ללא כסף).

אמור במשך שבעה ימים בדציפות את דף האיידרא, (רצוי לאחד התפילה תן וחלק לעוד 3 אנשים את דף האיידרא, וכן הלאה). כך תוצד שדרשת מגן, של הרשב"י לכל עם ישראל שאין שום כח ומקטרג בעולם שיכול לפגום בה כולם מוגנים בתיבת נוח של הרשב"י: - הזוהר קדוש

כל התפילות מתקבלות רק על ידי לימוד זוהר הקדוש, הזוהר הקדוש היא טבעת מלך מלכי המלכים, ומי שילמד ינצל.

בס"ד
הבטחת הרמח"ל
איגרת פ"ו

לימוד הזוהר בלי הפסק!!!
ביטול הגזרות על ידי לימוד הזוהר בלי הפסק!!!

יום א' כ' סיון התצ"א פאדובה.

זאת ידעתי אגיד, כי ודאי נתרבה הקיטרוג עד שהיה יכול הגיע ח"ו אל מקום גדול ואנו ת"ל הקדמנו וירצה ה', ויהיה לכל ישראל רפואה למכה. כי זה ה' חודשים בקירוב כבר ראינו את הנוגד והתחלנו בתיקון גדול, כאשר אומר עתה לכבוד תורתו.

וזאת העצה היעוצה לכל קהילות קודש איטליא, ישמרם צורם, להינצל מרשת זו טמנו שונאיהם:

ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו. כי רב הדבר ועצום מאוד. זה הסדר אשר שמנו בבית מדרשנו, כי כבר ידענו מה שכתב רשב"י בספר הזוהר פרשת ויצא דף קנ"א ע"א: "בעוד דהאי קול לא פסק דיבור שלטא ויכלא וע"ד לא אצטריך אורייתא למפסק".

ושם למעלה מעט "כל זמנא דחכימאי ייחדון בה באורייתא לא יכיל ס"מ בהו".

ועל כן שמנו עצמנו לקבוע לימוד שלא יהיה לו הפסק כלל.

זה משפטו [של בית המדרש]: שבעה בחרנו אשר התגדבו לזה לקיים להם להיות בין כולם לומדים תמיד מן הבוקר ועד הערב, כל הימים לא יחשו, והם עשו ביניהם תנאי, שהלימוד הזה לא יהיה אלא לתיקון כל ישראל, ועל כן כולם כאיש אחד יחשבו ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו אלא בשביל כל ישראל. ובסדר הזה יתחילו: מיד אחר תפילת שחרית ישב אחד במקום אחד אשר הוכן לזה ושמ ילמוד שיעור קבוע לו עד בוא ב' ויקח ממנו הספר עצמו, וממקום שהוא מסיים שם יתחיל עד בוא השלישי ויקח ממנו. וכן יקיימו וילכו עד צאת הכוכבים דבר יום ביומו. וכל אחד בשעת לימודו יהא דינו כמתפלל י"ה, שלא יוכל להפסיק בשום מין הפסק שבעולם, ולא יסיים לימודו עד שיתחיל הב', באופן שרגע אחד לא יפסק קול התורה. והלימוד הוא ספר הזוהר, תיקונים וזוהר חדש, ונמצאנו לומדים בכל שבוע כל זה. וזה ידענו כי בחר ה' בזה לבטל כל גזרות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזרה הקשה ח"ו.

ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוים, כי אני אלמלא איישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום. אבל כבוד תורתו יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל.

משה חיים לוצאטו
מאה ת"ס/ו'צאטו

”והם עשו ביניהם תנאי, שהלימוד הזה לא יהיה אלא לתיקון כל ישראל, ועל כן כולם כאיש אחד יחשבו ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו אלא בשביל כל ישראל.”

”וזאת העצה היעוצה לכל קהילות קודש איטליא, ישמרם צורם, להינצל מרשת זו טמנו שונאיהם:”

”כי אני אלמלא איישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום”

מה נורא המקום הזה
מא האלקין ד שמעון בר יוחאי

www.zohar-israel.com

סדרת הספרים קובץ שופר הזוהר

(20 כרכים) – לתרומות עבור הדפסה והפצת הספרים – טל: 0527651911

קובץ שופר הזוהר

כרך ב'
ובו ספר אחד
(284 עמודים):
ספר התשובה

קובץ שופר הזוהר

כרך א'
ובו שני ספרים נפתחים
(268 עמודים):
קובץ הסכמות ומכתבים
כת הזוהר חלק ג'

בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא בר חמי.

קובץ שופר הזוהר

כרך ג'
ובו ששה ספרים
נפתחים (252 עמודים):
פתח אליהו המבאר
סגלת פתח אליהו
גימטריזות הזוהר/קובץ
הסכמות ומכתבים/כת
הזוהר חלק ב' הפעל
שם טוב והשחיטה

קובץ שופר הזוהר

כרך ה'
ובו אחד עשר ספרים
נפתחים (228 עמודים):
יהודי הזוהר
הכשרות והשבת/ספת
הזוהר/גאלת הזוהר
הזוהר וזוהר סיני/דרשה
לסליחות תשע"ג/זוהר
לבר מצוה/זוהר בר פי
רב דחד יומא/סיום
הזוהר/10. ים הזוהר/11.
כת הזוהר

קובץ שופר הזוהר

כרך ד'
ובו ששה ספרים
נפתחים (228 עמודים):
הזוהר וספריו/הזוהר
בעקבה/הזוהר ומשיח
הזוהר והגאולה/הזוהר
המוזוהר/הזוהר הגאולה

